

מסכת אהלות

פרק ב משנה ג

אלו מטמאין במגע ובמשא ואינו מטמאין באהל. עצם
כשערה, וארץ העמים, ובית הפרס, אבר מן המת, ואבר מן
החי שאין עליהן בשר כראוי, השדרה והגלגלת שחסרו. כמה
הוא חסרון בשדרה, בית שמאי אומרים, שתי חליות. ובית
הלל אומרים, אפלו חליה אחת. ובגלגלת, בית שמאי אומרים,
כמלא מקדח. ובית הלל אומרים, כדי שינטל מן החי וימות.
באיזה מקדח אמרו, בקטן של רופאים, דברי רבי מאיר.
וחכמים אומרים, בגדול של לנשכה: